

POTARGAĆ SIĘ (6) *vb pf*

się (4), się (2).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); *pierwsze a jasne*.

praet 3 sg f potargala się (1). ◇ *3 pl subst* potargaly się (3). ◇ *plusq 3 pl subst* były się potargaly (2).

Sł stp s.v. potargać, Cn, Linde brak.

1. *Rozerwać się na części* (5) : nie mieli czym łtrzeląc/ bo się im już były cięciwy potargaly v łukow *BielKron* 24v, 152; *Niedawnom* ci ją [uzdeczkę] kupił/ wżytkać iefcze ciał/ Chybá się tylko łámá wodzá potargálá. *WyprPl* B.

Przen (2) :

Fraza: »sidła się potargaly« (2): Iż dufzyczká náfzá wyrwálá się iáko wroblik s sídlá łowiácego/ ták iż się sídlá potargály/ á mychmy nędzni wyzwoleni. *RejPos* 47v; *ArtKanc* K15v.

2. *Ulec ciężkiemu poranieniu* (1) : Tám go ná on krzyż łrogi gwałtem porzucili/ Okrutnémi gwoździámi do niego przybili: Aż się członki naświétłzé wżytki potargály *SiebRozmysł* H4.

Synonimy. 1. *podrzeć się, rozerwać się*; 2. *podrapać się, poobrazić się, poranić się*.

Formacje współrdzenne cf TARGAĆ.

KW, ZCh